

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1946 kl. 1 em.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande över motion angående bestridande av kostnaderna för av myndighet förordnade ordningsvakter.

I motion nr 72 har herr *Nordström* i Kramfors *m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utfärdandet av sådana bestämmelser beträffande tillämpningen av ordningsstadgan för rikets städer, att kostnaderna för av myndighet förordnade ordningsvakter skola bestridas av allmänna medel.

Utskottet har inhämtat yttranden över motionen från statskontoret, länsstyrelserna i Stockholms, Kopparbergs och Västernorrlands län, stadsförbundet, landskommunernas förbund, bygdegårdarnas riksförbund, folkets husföreningarnas riksorganisation och folkets parkers centralorganisation. Av de hörda myndigheterna och organisationerna avstyrka samtliga utom folkets husföreningarnas riksorganisation och folkets parkers centralorganisation.

Folkets husföreningarnas riksorganisation framhåller, att poliskommanderingarna till offentliga danstillställningar föranlett upprepade klagomål från många folkets husföreningars styrelser. I statskontorets och flera andra yttranden påpekas, att missförhållanden i första hand böra föranleda besvär över den lokala polismyndighetens beslut. Sådana besvär ha enligt yttrandena från de hörda länsstyrelserna dock icke i dessa län förekommit.

Gentemot påståendena att kostnaden för ordningsvakter mången gång ställer sig synnerligen betungande icke minst för ideella organisationer framhålles i flera yttranden, att det ofta låter sig göra att förordna funktionärer inom vederbörande förening såsom ordningsvakter. Kostnaden skulle därigenom kunna hållas nere.

Utskottet vill icke bestrida, att det understundom kan ha förekommit, att bestämmelserna om hållande av ordningsvakter tillämpats alltför rigoröst, men det synes i så fall, som om besvär över den lokala polismyndighetens beslut hade bort anföras hos vederbörande myndighet, vilket icke synes ha skett eller i varje fall ha skett endast i begränsad omfattning.

Att samhället skulle påtaga sig utgifterna för nödiga ordningsvakter kan utskottet icke finna rimligt, allra minst i sådana fall, då tillställning anordnas i vinstgivande syfte. Däremot bör det kunna övervägas, om icke centrala direktiv borde utfärdas, vilka kunde medföra en mera enhetlig tillämpning av bestämmelserna. Denna fråga torde emellertid bli föremål för uppmärksamhet i samband med framläggande av förslag till ny ordningsstadga, enär spörsmålet beröres

i det betänkande med förslag till allmän ordningsstadga, som av sakkunniga framlades år 1944 (SOU 1944:48).

Då frågan om ny ordningsstadga kan förväntas bli föremål för riksdagens prövning inom ej alltför avlägsen framtid och bärande skäl för att just bestämmelserna om ordningsvakter nu göras till föremål för ytterligare utredning icke anförts, får utskottet hemställa,

att motionen II:72 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 mars 1946.

På utskottets vägnar:

IVAR JANSSON.

Närvarande: herrar *Jansson* i Kalix, *Jönsson* i Rosshol, fru *Ekendahl*,* herrar *Fahlman*, *Swedberg*,* *Johansson* i Kalmar,* *Olsson* i Oskarshamn, *Hansson* i Skegrie,* *Skantze** och *Johansson* i Torp.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
